

det —, saa var vi ganske villige til at deltage i Forsøg paa ved særlig Lovgivning at raade Bod derpaa, men ikke gennem Fabrikloven. Vi mener, at der ikke deri maa findes Bestemmelser om Arbejdsløn, her endog en Bestemmelse, som efter min Mening er af saa lidt praktisk Betydning som denne. Det er ganske simpelt af principielle Grunde, at vi meget gerne vil have denne Bestemmelse fjernet. Men vi vil ved andre Lejligheder, hvor der virkelig er Tale om at afhjælpe Nødstilstand i Henseende til Arbejdsløn — uagtet det har ligget saa fjernt som nogen Ting endnu her i Danmark ved offentlig Foranstaltning at fastsætte Løn —, dog være villige til ved særlig Lovgivning at drøfte dette Spørgsmaal. Der kunde nemlig, uagtet det slet ikke ser ud til det, være eller blive Forhold, under hvilke det kunde føles som en Pligt at gøre det.

Jeg vil derefter gerne nævne, at man i Folketinget — det nævnedes den højtærede Minister ikke; ellers har vi, uden at have talt med hinanden derom i Forvejen, nævnt de samme Punkter — har forringet Lønningsvilkårene for Tilsynets Embedsmænd i Forhold til det, Landstinget havde vedtaget i Fjor. Og man har i Folketinget, efter hvad jeg kan finde, gjort det, efter i den Henseende at have raadført sig med Folketingets Lønningsudvalg, som har udtalt, at Lønningerne for tilsvarende Embedsmænd ifølge andre Love vilde svare til dem, som nu af Folketinget er blevet indført i nærværende Lovforslag. Jeg er nu ikke sikker paa, at Udgangspunktet her har været rigtigt valgt; jeg tror endogsaa, at den højtærede Indenrigsminister vil kunne give mig nogen Ret i den Betragtning, at hvis det overhovedet er muligt, hvad jeg ikke tror, at paavise tilsvarende Embedsmænd, altsaa Embedsmænd i anden Lovgivning, som svarer til Fabrikinspektørene, er der dog det særlige Moment med Hensyn til en Fabrikinspektør, at han i allerførste Række skal staa fuldstændig uafhængig og kunne røgte sin Gerning, om jeg saa maa sige, Nat og Dag i Arbejdernes Interesse til Lovens Overholdelse. Det er de største Resultater, som opnaas ved dygtige Inspektører gennem en Fabriklovgivning, selv om den er langt mindre god end den, vi haaber paa at tilvejebringe her. Altsaa, selv med en slet Fabriklovgivning kan en Fabrikinspektør yde et ganske overordentlig værdifuldt og betydningsfuldt Arbejde, derimod kan et daarligt Tilsyn selv med den allerbedste Fabriklovgivning ikke frembringe de ønskede Resultater. Derfor er det af særlig Vigtighed, at Fabrikinspek-

tører ogsaa med Hensyn til at undgaa, hvad jeg vil kalde berettigede Nærings-sorger, bliver stillede saa gunstigt som paa nogen Maade muligt. Vi havde derfor gerne set, at Folketinget var blevet staaende ved, hvad vi i den Henseende havde foreslaaet, og jeg ved ikke bedre, end at det er, hvad Regeringen ogsaa havde foreslaaet. I Folketinget har man altsaa nedsat deres Løn, Diæter og Alderstillaeg; i det hele taget forekommer det mig, at man ikke har haft det rigtige Synspunkt for denne Sags Betydning, og jeg skulde meget gerne ville forhandle med den højtærede Minister om, hvorvidt det skulde være muligt at vinde det andet Tings Tilslutning til de Lønningsvilkåre og i det hele taget de Pengevilkåre, som vilde blive Fabriktilsynet til Del efter det af os i Fjor vedtagne og af den højtærede Minister accepterede Forslag.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, men vi maa forbeholde os en Tid til at undersøge Folketingets Ændringer. Det er ganske vist mit Partis og vistnok alle Partiers Mening, at Lovforslaget, hvis det er muligt, skal gennemføres i denne Samling, fordi vi og for sig gerne ser det gennemført og ogsaa af de nye Grunde, om jeg saa maa sige, som den højtærede Minister i Dag har ført frem! Og hvis det kunde lykkes os, vilde det ikke være første Gang, det høje Landsting har haft Held til at tilvejebringe en Fabriklov i kort Tid, thi da vi for 11 Aar siden modtog et Forslag til Fabriklov fra Folketinget, blev der kun levnet et Par Dage mere, end der er levnet os denne Gang, og det lykkedes dog her i Tinget at tilvejebringe en Lov med Ændringer, som ikke var mere vidt gaaende, end at det andet Ting vedtog dem. Vi vil haabe, at det maa lykkes ogsaa denne Gang. Den sociale Lovgivning har altid haft trofaste Tilhængere her i Landstinget, og det gælder ikke mindst om Fabriklovgivningen, fordi Landstinget altid har anset denne for at være omtrent den vigtigste af alt, hvad vi af social Lovgivning har. Jeg kan derfor godt tilsige den højtærede Minister, at der skal blive lagt Vægt paa at arbejde hen til, at det skal kunne lykkes i den tilbagestaaende Del af denne Samling at bringe denne Sag til Ende. Jeg haaber, at det Udvalg, som vi agter at nedsætte, og af hvilket jeg ret sikkert bliver Medlem, kan gøre Regning paa den højtærede Ministers Medvirken til, at dette vil kunne ske. Med disse Ord skal jeg indtrængende anbefale det foreliggende Forslag til Fremme og hurtigt Fremme.